

NEELTJE EDELBROEK

Blijspel in drie bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NEELTJE EDELBROCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Sint Cecilia: die zich heel wat op d'r nek heeft gehaald;

Sint Anna: een wat bijverdienende modeontwerpster;

Eva: tijdelijk bij Sint Cecilia inwonend;

Sint Clara: hulp in de huishouding bij Sint Cecilia;

Catherine: met onzichtbare maar vooral liefhebbende hand een groot leger dirigerend:

Sint Lidwina: belast met de zorg over de boomgaard;

Neeltje: per vergissing met een boodschap gestuurd;

Nellie: engelbewaarder van Neeltje.

DECOR:

De situatie wordt omschreven gezien vanuit de zaal. Het stuk speelt in de hemel. Links voren in korte kant open doorgang. Aan korte kant rechts in het midden een deur waardoor alleen Clara in en uit gaat. In achterwand soort kloosterpoort. Rechts daarvan een belleklokje met klepel, dat moet functioneren. Aan linkerzijde bühne, zover mogelijk naar achteren en schuin, imposant bureau met stoel, voor Eva. Daarop computerscherm met toetsenbord, intercom, telefoon, ordners en paperassen. Rechts naast bureau barkruk. Rechterzijde bühne, overwegend naar achteren, tekentafel, waarachter Sint Anna doende is. Voorzijde bühne, overwegend rechts, tweezitsbank voor Sint Cecilia, met bijzettafeltje. Aankleding bühne als woonkamer op hemels niveau, volgens de fantasie van de decorbouwer. Actrices spelen in gewone burgerkleding, maar wel absoluut decent, mogelijk toch een vleugje mystiek uitstralend, zodat toch enig verschil waarneembaar is tussen de hemelbewoners en het pas aangekomen aardse Neeltje. In haar dood spel is Eva altijd bezig met schrijf- en ander werk aan haar bureau. Als computer etc. niet haalbaar is, dan maar werken met het bekende dikke boek.

EERSTE BEDRIJF

Cecilia zit op bankje te breien, Anna zit achter ontwerptafel, druk doende, beiden hebben een kop met schotel bij zich in de buurt staan, evenals die ook op het bureau staat.

Anna (*geeuwt en rekt zich uit*): Wat mij betreft zouden ze onderhand wel eens mogen beginnen met terug te komen.

Cecilia: De mannen bedoel je.

Anna: Vroeger heb ik altijd gedacht: als je maar eenmaal in de hemel bent doet de rest er niet meer toe, maar dat ligt toch wel even anders.

Cecilia (*toegevend*): Jaaa... En dat ze zo vlug weerom zullen zijn kan ik me moeilijk voorstellen. Het is een heel eind moet je denken.

Anna: Welk gedeelte van de hel is eigenlijk in opstand gekomen?

Cecilia: Waar Beëlzebub de lakens uitdeelt... het Midden-Oosten.

Anna: Gelukkig ver genoeg weg.

Cecilia: O ja, van wat daar gaande is merk je hier totaal niets.

Anna: Maar die Beëlzebub... is eh, is dat nu werkelijk zo'n kwaai?

Cecilia: Och, kwaai... 't zit 'm in de aard van 't beestje. Als het 'n poosje rustig is geweest roept hij op tot rebellie, krijgt vervolgens 'n flink pak slaag van onze mannen, houdt zich weer 'n poosje gedeisd en begint daarna weer opnieuw.

Anna: Toen ik enkele dagen geleden in de bibliotheek was, heeft Sint Cornelia me verteld dat die Beëlzebub in de grijze oudheid stadsgod van Ekron is geweest... Zou dat dan soms ergens in Duitsland hebben gelegen?

Cecilia: Geen idee. Ik weet alleen dat we dankzij hem van tijd tot tijd alle weerbare mannen moeten missen.

Anna: Nou ja, anderzijds... het is nu wel 'n stuk rustiger in de hemel, laten we eerlijk zijn.

Cecilia: Zeker, maar in dit buitenverblijf is het toch altijd al minder druk geweest dan in het centrum zelf. We zitten hier net buiten de hemelgrens moet je niet vergeten.

Anna: Weet ik, maar het scheelt toch bijna niets. De boomgaard hier vlakbij ligt immers al binnen het hemelgebied.

Cecilia: Klopt. En het begrip "rustig" is trouwens ook maar betrekkelijk, want als Eva zo meteen weer komt opdagen...

Anna: Sint Cecilia, als je ooit in de fout bent gegaan was het toch wel toen je erin toestemde dat zij hier kon komen inwonen zo lang de mannen er niet zijn.

Cecilia: Weet ik. Maar ik heb toen in eerste instantie gedacht: waarom

zou ieder apart z'n potje moeten koken, zo is het immers veel goedkoper. Maar als ik geweten had dat 't zo'n mopperkont zou zijn... nou...

Anna: En nu heeft ze potdorie ook nog zo maar ongevraagd de controlekamer hier ondergebracht. Ik vraag me af waar dat goed voor is.

Cecilia: Je weet toch, het officiële bureau ligt nogal een eind weg en nu ze er die stomerij bij genomen heeft, was haar dat te ver uit de buurt. En bovendien heb ik de indruk dat ze 't er ook niet zo op heeft daar helemaal in d'r eentje te zijn, en soms ook nog tot diep in de nacht... 't ligt nogal afgelegen, weet je.

Anna: Alsjeblieft zeg. Wie dacht je nou dat nog op zo'n kippige stekelbaars zou afkomen?

Cecilia (*berispend*): Sint Anna!

Anna (*knikt*): Mea culpa... Anderzijds weet ik ook dat ze het niet van een vreemde heeft... Sinds ze de secretaresse van Sint Petrus is, heeft ze niet alleen een deel van zijn werkzaamheden overgenomen, maar ook 'n flinke portie van diens humeur.

Cecilia: In elk geval heeft Sint Petrus zoveel vertrouwen in d'r, dat hij haar als z'n plaatsvervangster heeft aangewezen voor de tijd dat hij afwezig is.

Anna: Kan ik ook best begrijpen, want het is heus wel 'n opmerkelijke figuur, hoor.

Cecilia: Hoezo opmerkelijk?

Anna: Nou ja, ze staat sowieso al te boek als de eerste mens op aarde en bovendien ook nog als de eerste gehandicapte.

Cecilia: Hoe bedoel je?

Anna: Naar ik van Sint Cornelia in de bieb gehoord heb, schijnt ze al op jeugdige leeftijd een rib te hebben moeten missen.

Cecilia: Doet ze me toch wel leed... en dat ze daarmee nu ook nog die stomerij moet runnen...

Anna: Niettemin, dat ze gemakkelijk voor Sint Petrus kan inspringen staat buiten kijf, vooral ook op boekhoudkundig terrein.

Cecilia: O ja?

Anna: Zeker weten. Ze schijnt ooit eens iets gedaan te hebben met een vijgenblad, wat 't precies geweest is weet ik niet, maar ze heeft toen wel het eerste losbladige systeem uitgevonden. (*Sint Clara op van rechts met dienblad, zet daarop kop en schotel van tafeltje Cecilia en tafel Anna, alsmede van het bureau, daarna weer af rechts*)

Cecilia: Zie je wel... alleen, de wijze waarop ze met de arme donders omspringt die hier voor het eerst moeten verschijnen... daar heb ik

zo m'n bedenkingen over... En achteraf bekeken vind ik het nog niet eens zo gek dat ze haar bureau hier heeft neergezet. Kunnen we haar tenminste een beetje bijsturen... *(tot Clara, die net in rechts af wil)* Clara, lieverd, denk je er ook aan dat je nog naar de Super moet?

Clara: Zeker Sint Cecilia, zodra ik met de vaat klaar ben ga ik meteen... *(af)*

Anna *(heeft Clara nagekeken)*: 'n Schat van 'n meid toch, nietwaar?

Cecilia: Sint Clara...? Zou ik zo denken... Weet je, Clarissen hebben over het algemeen al een goede naam, maar met haar heb ik helemaal geboft. Ze is bijzonder prettig in de omgang en vooral ook erg gewillig.

Anna: Dan heb je in elk geval meer geluk dan ik.

Cecilia: Hoezo?

Anna: Och, ik heb de laatste tijd toch met mispunten onder m'n klanten te maken zeg ik je.

Cecilia: Weet ik, zo af en toe vang ik ongewild wel eens iets op... Maar in weerwil van al die kleine probleempjes blijf ik erbij, dat het toentertijd toch een goede zet van je is geweest de handel eraan te geven en die opleiding tot modeontwerpster te gaan volgen.

Anna: O ja, dat is inderdaad een hele verbetering geweest.

Cecilia: Vroeger, toen je nog met je viskar door de straten sjokte, heb ik vaak genoeg medelijden met je gehad als je door en door verkleumd thuis kwam en je haast niet meer op je benen kon staan.

Anna: Ja ja, dat waren me de tijden wel... dag en nacht in touw en desondanks toch nooit genoeg brood op de plank.

Cecilia *(peinzend)*: Hoe dikwijls wij ons toen 's-avonds niet tevreden hebben moeten stellen met wat half rotte viskoppen... Ik zie nog vaak genoeg hun ogen voor me... En de medelijdende blikken waarmee ze ons aankeken vergeet ik nooit meer.

Anna: Op dat gebied leven we nu natuurlijk in luilekkerland, maar voor wat de rest betreft geef ik 't je ook nu nog te doen... *(op tekening kijkend)* wat ze, vooral met dat gekostumeerd bal in 't vooruitzicht, voor onmogelijke wensen hebben...

Cecilia: Ben je nog altijd met die van Sint Jacoba bezig?

Anna: Welnee, die is al lang klaar... Jacoba heeft niet veel te missen, dat weet ik toevallig van haar broer, die werkt op de rekenkamer, en zulke mensen kunnen het zich niet permitteren om moeilijk te doen... Maar deze, van Sint Mechtildis... en ik kan haar maar niet op andere gedachten brengen.

Cecilia *(naar haar toe)*: Doet ze echt zo moeilijk? Laat eens zien... wat moet 't worden?

Anna: Kijk maar.

Cecilia: Alleluia zeg... dat doet me... ja, warempel, dat doet me denken aan Marie-Antoinette.

Anna: Moet 't ook voorstellen.

Cecilia (*ongelovig*): Voor 't gekostumeerd bal? Maar dat is toch... dat is toch werkelijk absurd!

Anna (*geschrokken*) Vind je het dan niet mooi soms?

Cecilia: Och, dat bedoel ik toch niet. Maar je wilt me toch niet doen geloven dat dit de meest ideale verpakking voor die tweehonderdveertig pond van d'r is.

Anna: Luister, ik hoef het alleen maar voor haar te ontwerpen, anders niets.

Cecilia: Marie-Antoinette! Wie denkt ze wel dat ze is? Ik heb de tijd nog meegemaakt dat ze met 'n mand langs de deuren sjouwde om aardappelschillen op te halen.

Anna: Alsjeblieft Cecilia, dat doet toch niet ter zake... 't is uiteindelijk 'n klant van me.

Cecilia: Goed goed, ik zeg al niets meer... Maar eh, waar zit nu eigenlijk de moeilijkheid?

Anna: Mijn probleem is: precies zo'n zelfde creatie heb ik veertien dagen geleden ook al eens ontworpen voor dat Franse meisje uit de Saturnuslaan. Sint Mechtildis heeft die hier zien liggen en op slag wilde ze precies hetzelfde hebben.

Cecilia: Ongelooflijk... (*tekening bekijkend*) En eh, nou ja, het oogt wel mooi, maar eh... het doet me meer denken aan het ontwerp voor een feesttent.

Anna: Weet ik, maar dat komt door haar maten ik heb ze, gezien de uitbundige bouw van Sint Mechtildis, natuurlijk moeten aanpassen, want die ander is maar 'n handvol.

Cecilia: Je zou toch denken dat zo'n mens verstandiger moest zijn.

Anna: Maar ik heb haar ook duidelijk te verstaan gegeven dat ze de grootste moeite gaat krijgen met die Francaise.

Cecilia: Francaise... Wie bedoel je eigenlijk?

Anna: Die moet je toch kennen... komt uit Lourdes... (*nadenkend*) Hoe heet ze toch ook al weer... eh... Soubirous! Ja, dat is 't, Soubirous! (*uitspreken zonder laatste "s"*)

Cecilia: Ach, jij bedoelt Sint Bernadette.

Anna: Precies, ik kon er niet opkomen... Maar denk jij je nu eens in haar plaats in... zou jij zo iets prettig vinden?

Cecilia: Zeker niet... kom nou... Nochtans... als je nagaat dat dat in feite ook maar de dochter van 'n arme molenaar geweest is... nou ja, laten we er maar over zwijgen.

Anna (*droog*): Lijkt me inderdaad 't verstandigste.

Cecilia (*verachtelijk*): Marie-Antoinette... (*terug naar bankje*) hoe haalt ze 't in d'r hoofd... Ik zeg je, als niets komt tot iets... En waarvan zal ze 't moeten betalen...? Groot doen, ja, dat kan ik ook, maar ik weet toevallig dat ze bij Sint Pancratius nog flink in de schuld staat.

Anna: Zal mij 'n zorg wezen, als ze mij maar m'n ontwerpkos...

Eva (*nog achter bühne*): ...zoveel als ik zelf wil (*opkomend van links met bijna geschilde appel, de schil hangt er in 'n sliert aan, gaat achter bureau zitten, legt schil op het bureaublad, blijft tijdens de volgende scène stukjes appel afsnijden en opeten, gooit klokhuis uiteindelijk ergens in 'n prullenbak achter zich*) ...iemand met mijn functie en in mijn positie hoeft toch zeker geen knieval te doen voor 'n appel, maak 't nou 'n beetje.

Cecilia: Maar iemand die zich zo laat voorstaan op haar functie en positie, moet zich ook te hoog voelen om in andermans boomgaard op het ordinaire dievenpad te gaan.

Eva (*nors*): Begin jij nu ook nog? (*honend*) Dievenpad 't zou wat; jullie moesten eens weten... ik ben in een soort boomgaard opgegroeid, die er heel wat beter uitzag dan deze hier, en daar werd in die tijd heus niet op 'n appeltje meer of minder gekeken.

Anna: Momentje Eva, dat was ook in de hof van Eden en die situatie kun je moeilijk vergelijken met die van de hemel, want hier zijn heel wat meer monden te voeden.

Cecilia: Bovendien: er moet orde en regel...

Lidwina (*op van links met buks in de aanslag*): Waar is de die... (*tot Eva*) O, daar ben je. Nu moet jij eens goed naar me luisteren, tante. Als ik jou nog één keer in de boomgaard betrap, krijg je gegarandeerd 'n stoot hagel in je kont.

Cecilia (*beetje angstig*): Lidwina, toe, bega geen ongelukken.

Eva: En wat voor 'n toon sla jij tegen me aan?

Lidwina: De toon die gebruikelijk is ten opzichte van loshandige dievegges die niet van andermans goed kunnen afblijven.

Eva: Als je maar goed weet dat ik hier in m'n eentje een van de allerhoogste gezagsdragers van de hemel vertegenwoordig.

Lidwina: Dat weet ik best. En ik weet nog veel meer, namelijk dat jij nog niet eens Sint voor je naam hebt staan, dus je mag gerust wel eens uit een ietwat bescheidener en meer bij je persoon passend vaatje tappen, hoor.

Eva: Ik, Eva, de eerste mens op aarde, zou moeten onderdoen voor de een of andere Schiedamse?

Cecilia: En zo is het wel genoeg, hoor. Jullie vergeten kennelijk alle

twee dat je hier in de hemel bent en niet aan de Amerikaanse presidentsverkiezingen meedoet.

Lidwina: Maar Sint Cecilia, "ik" ben verantwoordelijk voor de boomgaard... ik alleen... En u weet toch dat zij vroeger al niet van de appels kon afblijven... Bovendien is die ziekte in de loop der eeuwen kennelijk nog toegenomen.

Cecilia: Nou ja, Lidwina, in zo'n grote boomgaard zul je 'n paar appeltjes toch nauwelijks missen.

Lidwina: 'n Paar??? Sint Cecilia, voor minder dan vier vijf per dag doet ze het niet. Dat zijn er in een jaar tijd, als ik weinig zeg, minstens vijftienhonderd, en dat gerekend over eeuwen. Sint Cecilia, karrevrachten vol!

Eva (*honend*): Karrevrachten! Moet je die onzin horen.

Lidwina: Niet dan? En als het nu nog om de een of andere goedkope kwaliteit ging... Maar nee hoor, mevrouw neemt met niet minder genoegen dan Sint Jonas Gold.

Cecilia (*sussend*): Lidwina, rustig... Maar eh, als ik het goed begrepen heb wil jij het werk in de boomgaard toch opgeven, is 't niet?

Lidwina: Liever vandaag dan morgen. Ik ben inmiddels een zenuwvrak geworden van dat alsmaar op de loer liggen de hele dag. Ik kom nauwelijks nog aan m'n werk toe.

Eva: Zal ik wel 'n advertentie voor je in de hemelkoerier zetten, en wie er ook op afkomt, ze kan nooit zo moeilijk en nooit 'n grotere krent zijn dan jij.

Cecilia (*scherp*): Eva, wil je even, ja? (*weer zachtaardig*) Wat ik bedoelde te zeggen, Lidwina: als het dan toch nog maar, naar we mogen aannemen, voor zo kort is, waarom zou je je dan nog druk maken?

Lidwina: Het gaat mij om het principe, Sint Cecilia. Diefstal is en blijft nu eenmaal diefstal.

Eva: Ik begin dat gedaas van jou beu te worden. Bovendien, je bevind je op mijn territorium en hebt hier dus niets in te brengen. Met andere woorden: (*maakt wegwenkgebaar*) je tijd is om. (*tilt de appelschil omhoog en laat haar ook weer vallen*) En hier, de verpakking mag je gerust meenemen, kun je met het statiegeld later wel geven.

Lidwina (*richting links af*): Je bent gewaarschuwd. Zo lang ik er nog ben blijf je uit de buurt van de boomgaard, anders schiet ik je lek. Als je persé appels wilt eten, koop ze dan! (*afgaand*) Maar daar ben je te gierig voor.

Anna: Zo kwaad heb ik Sint Lidwina nog nooit gezien.

Cecilia: En terecht. Het is toch ook geen...

Stem (*vrouwelijk en toonloos*): Aankomstplatform nummer zeven aan controlekamer.

Eva (*drukt op knop*): De instructies waren toch duidelijk: controle en toelating alleen op donderdag en vrijdag. Alle overige dagen alleen maar uitzonderingsgevallen.

Stem: Zijn van mening met een specifiek uitzonderingsgeval van doen te hebben.

Eva: Op grond waarvan?

Stem: Betrokkene denkt vanwege zijn hoge positie op een voorkeursbehandeling te mogen rekenen.

Eva: Naam?

Stem: Sadam Hussein.

Eva: Moment even.... (*drukt tegelijkertijd enkele toetsen in, kijkt op computerscherm*) Heeft inderdaad voorrang, maar hoeft niet naar de controlekamer. Direct met 'n verwijskaart doorsturen naar het Givag.

Stem: Bevel begrepen. Over en sluiten.

Cecilia: Wat zei je nou Eva? Givag? Is dat weer iets nieuws?

Eva (*nors, verachtelijk*): Zijn ze al zo lang in de hemel. Ongelooflijk... (*tot Cecilia*) Als iemand je erom zou vragen... Givag is de afkorting voor: Gesloten Inrichting Voor Abnormaal Gestoorden. (*inmiddels Clara op van rechts, met boodschappenmand, vragende blik op Cecilia*)

Cecilia: Ja Clara, ben je zo ver? (*nadenkend*) Dan moeten we maar eens... (*vriendelijk*) help me maar eens een beetje mee denken als je wilt.

Clara: Nou eh, voor vandaag is 't al geregeld, dat weet u. Antoniusbrood met gestoofde Jacobsappels en Sint Maartensgans met Lambertusnoten.

Cecilia: Kijk eens aan, zijn we toch al 'n heel eind. (*nadenkend*)

Alleen nog wat kaal... eh, breng dan in ieder geval maar een zak gesuikerde engelenwortel mee, die heb jij zo graag, nietwaar Sint Anna... en eh...

Eva: En dan doe je voor mij maar 'n pond Sint Thomas-tomaten, daar ben "ik" verzot op.

Cecilia: Alsjeblieft Eva. Om jouwentwille hebben we de hele vorige week al tomaten gegeten. Je moet ook eens een beetje rekening houden met anderen.

Eva: Doe immers niet anders; de hele dag.

Cecilia: Zo meteen ga je het nog zelf geloven ook.

Eva: Een onkiese opmerking, waaruit ik ter zijner tijd wel m'n conclusies zal trekken.

Anna: Eva, wees nou eerlijk, jij kunt toch alleen maar denken vanuit het standpunt: eerst ik, dan nog eens ik en dan zijn jullie nog lang niet aan de beurt.

Eva: 't Is al goed hoor, 't is al goed. Weet ondertussen al lang welke wind hier waait.

Cecilia: Verder, Clara. Dan neem je voor morgen maar twee pakken kant en klaar Barbarakruid... hoef je alleen maar wat piepers bij te jassen... en voor vrijdag 'n pot Sint Jansharing... Met gepofte aardappeltjes en 'n Sofiasausje is dat best lekker.

Eva: Zeg zeg, wat hoor ik daar? Sint Jansharing? Maar dan toch niet voor mij, hoor. Ik ben toch zeker geen gewone werkgel die aan de lopende band staat... Voor zo iets goedkoops krijg je mij niet aan tafel.

Cecilia: Zal ik jou eens iets vertellen, pedant portret? Je mag hier nog duizend jaar kostgangster zijn, maar zo lang ik ook nog maar iets te vertellen heb komt op vrijdag geen vlees op tafel, knoop dat alsjeblieft even in je oren.

Eva: Heb ik daar dan soms iets van gezegd? Maar dan moet jij op vrijdag eens bij de pausensociëteit gaan kijken en op de bisschoppenafdeling. Toegegeven, geen vlees op tafel, maar ook geen Sint Jansharing! Weet je wat daar op 't menu staat die dag? Zalm, tongfilet, steur, kaviaar en noem maar op. En dat dan ook nog allemaal mooi geserveerd met vier, vijf verschillende soorten wijn.

Cecilia: Dat is helaas een publiek geheim. Maar wat zijn 't ook voor lieden? Vroeger hebben ze hun paleizen zo dicht mogelijk bij hoe... eh, ik bedoel, met veel hoera zo dicht mogelijk naast bepaalde huizen gebouwd en nu ze die praktijken hier in de hemel niet meer kunnen voortzetten, zoeken ze andere manieren om hun ego... nou ja, gewoonweg geen klasse.

Clara: Eh, kan ik gaan Sint Cecilia of hebt u...

Cecilia: Ik denk dat 't dat wel zo'n beetje is... Maar eh, Clara, ga toch maar liever niet naar de Super. Die krijgt immers al genoeg. Sint Gertrudis doet daar altijd haar boodschappen voor het engelenweeshuis... Ga maar liever hiernaast naar het Sint Elisabethhofke, dat weduwwrouwtje kan 't beter gebruiken.

Clara: En eh, gisteren had u het ook nog over gerookte ham.

Cecilia: Och ja, goed dat je het zegt, doe maar twee ons... Maar je moet er wel speciaal bij zeggen dat het Abrahammer moet zijn, want die Engelse Buckingham moet ik niet.

Clara (*onder het afgaan repeterend*): 'n Zak engelenwortel, twee pak Barbarakruid, 'n pot Sint Jansharing en twee ons Abraham-ham.

Eva: Als jullie toch denken mij vrijdag aan de haring te krijgen, heb je 't wel grandioos mis... Het moet me trouwens sowieso van 't hart dat ik hoe langer hoe meer de indruk krijg dat ik hier niet meer geteld ben. En d`at, terwijl ik voor mijn bescheiden persoon toch wel genoeg bijdraag dacht ik zo.

Cecilia: Jeetje toch, jij moet hier ook nogal diep in je buidel tasten. Laat me niet lachen. Die habbekrats is zelfs nog niet genoeg als smartegeld.

Eva: Als het soms je bedoeling mocht zijn daarmee te suggereren dat ik je overlast bezorg....

Cecilia: Momentje, mevrouw de plaatsvervangster, "ik" heb dat woord niet in de mond genomen, laten we dat even vaststellen.

Eva: Wacht maar tot Sint Petrus terugkomt, zal ik wel eens een boekje over dit huis en z'n bewoners open doen.

Anna: Nog zo'n humeurig geval.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto